

Identificació de l'expedient

Resolució del procediment sancionador núm. PS 22/2024, referent a Informació i Comunicació de Barcelona SA (Betevé).

Antecedents

1. En data 09/06/2023, l'entitat Informació i Comunicació de Barcelona SA (d'ara endavant, Betevé) va notificar a aquesta Autoritat una violació de seguretat (NVS), consistent en l'emissió d'un vídeo informatiu que contenia un fotograma en què apareixia el DNI d'una alumna que s'examinava de les proves d'accés a la universitat (PAU). En el formulari de l'NVS, pel que aquí interessa, informava dels fets següents:
 - a. Que, en data 07/06/2023, a les 13:30 hores a "BTV notícies migdia" i a les 18:36 hores a les xarxes socials, es va produir una violació de seguretat.
 - b. Que en data 07/06/2023, a les 23:30 hores aproximadament, es va constatar la violació de seguretat.
 - c. Que es tracta d'una violació de la confidencialitat.
 - d. Que Betevé va filmar un reportatge "amb finalitat informativa on es feien entrevistes a estudiants i professors, i imatges on apareixien entrant a les aules d'examen, estudiants, esperant a entrar a l'examen o realitzant altres activitats similars en el marc de les Proves d'Accés a la Universitat (PAU)."
 - e. Que aquest vídeo es va emetre a diferents mitjans de comunicació a diferents hores del dia 07/06/2023, concretament:
 - 1.- Al programa de televisió 'btv notícies migdia' que es va emetre a les 13:30 hores a betevé;
 - 2.- A les xarxes socials de Betevé (Tik Tok, Instagram i Twitter) publicat a les 18:36 hores;
 - 3.- Al programa de televisió "Via 15", a les 19:00 hores a quinze (15) televisions locals de la regió metropolitana de Barcelona; i
 - 4.- Al programa de televisió 'btv notícies vespre' que es va emetre a les 19:30h a betevé."
 - f. Que, aproximadament a les 23:30 hores del dia 07/06/2023, "una interessada va trucar als estudis de Betevé declarant que a un dels vídeos que s'havien penjat a les xarxes socials (concretament, a Tik Tok) apareixia de forma llegible el DNI de la seva filla."
 - g. Que, en conèixer l'incident, "Betevé va verificar que els fotogrames que apareixien entre el minut 0:07 i 0:09 del vídeo sobre les PAU podia visualitzar-se durant dos (2) segons, parcialment, el carnet del DNI de la interessada."

- h. Que, de manera immediata, sobre les 23:40 hores del mateix dia del fet denunciat, es va retirar el vídeo de les xarxes socials de Betevé (Tik Tok, Instagram i Twitter). I que, a les 07:00 hores del dia següent, 08/06/2023, quan es va detectar que el vídeo també estava penjat a la pàgina web de Betevé (www.beteve.cat), també es va retirar.
2. En data 07/07/2023, va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per trasllat de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, l'escrit que el 26/06/2023 havia presentat una persona (la mateixa identificada a l'NVS com a persona afectada per la difusió de les seves dades), en què denunciava Betevé pels mateixos fets que havien estat objecte de l'NVS. La denunciant exposava el següent:
- a. Que en data 07/06/2023, a les 8:00 hores, era a la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona per realitzar els exàmens d'accés a la universitat PAU.
 - b. Que, en aquella ubicació, també hi havia periodistes de Betevé que estaven fent un reportatge sobre les proves.
 - c. Que va demanar als periodistes, expressament, que no la gravessin perquè no volia sortir en el reportatge.
 - d. Que, en aquell moment, estava fent cua per accedir al lloc en què havia de fer l'examen i que tenia el full de pagament de les taxes i el DNI a la mà.
 - e. Que aquell mateix dia, quan va arribar a casa, a les 20:00 hores, va descobrir que Betevé havia publicat a la xarxa social de Tik Tok un vídeo que contenia imatges de la seva mà subjectant el DNI i que s'hi podia llegir clarament el contingut. I que aquesta seqüència es prolongava aproximadament 4 segons.
 - f. Que aquesta difusió de la seva informació personal es va produir sense el seu consentiment. Així mateix, manifesta que desconeix si aquestes imatges s'han publicat en altres mitjans de comunicació.
 - g. Que el mateix dia va comparèixer davant la Comissaria de Mossos d'Esquadra i va presentar una denúncia sobre els fets que s'acaben d'exposar.
 - h. Que els fets denunciats impliquen "un impacto negativo permanente sobre mi legítimo derecho a la intimidad." I que, a més, implica una exposició de la seva persona i la possibilitat de ser víctima de frauds i altres conductes irregulars que es puguin dur a terme amb les seves dades personals.

Juntament amb la denúncia, aporta una còpia de la denúncia presentada davant de la Direcció General de la Policia, en data 07/06/2023 a les 22:37 hores; i una còpia del vídeo publicat a la xarxa social Tik Tok.

3. L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 349/2023), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador, d'acord amb el que preveuen l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la

Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC).

4. En aquesta fase d'informació, l'Àrea d'Inspecció de l'Autoritat va comprovar la documentació aportada per la denunciant.

Pel que aquí interessa, va constatar que l'usuari "@btvnoticies" havia publicat el vídeo a la xarxa social Tik Tok i que en el segon 00:05 del vídeo es podia visualitzar el número de DNI de la persona denunciant i la seva signatura manuscrita.

5. En data 29/02/2024, la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar un procediment sancionador contra Betevé per una presumpta infracció prevista a l'article 83.5.a, en relació amb l'article 5.1.f, tots ells del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD). Aquest acord d'iniciació es va notificar a l'entitat imputada en data 06/03/2024.
6. A l'acord d'iniciació es concedia a l'entitat imputada un termini de 10 dies hàbils per formular al·legacions i proposar la pràctica de proves que considerés convenientes per defensar els seus interessos.
7. En data 20/03/2024, Betevé va formular al·legacions a l'acord d'iniciació, que s'aborden a l'apartat 2 dels fonaments de dret. L'entitat imputada aportava amb el seu escrit documentació diversa.
8. En data 03/07/2024, la persona instructora d'aquest procediment va formular una proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades imposés a Informació i Comunicació de Barcelona, SA la sanció consistent en una multa de 6.000 euros, com a responsable d'una infracció prevista a l'article 83.5.a en relació amb l'article 5.1.f, tots dos de l'RGPD.

Aquesta proposta de resolució es va notificar en data 11/07/2024 i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

9. En data 17/07/2024, l'entitat imputada va pagar per avançat 3.600 euros (tres mil sis-cents euros), corresponents a la sanció pecuniària proposada per la persona instructora en la proposta de resolució, una vegada aplicades les reduccions previstes a l'article 85 de la Llei 39/2015.
10. En data 22/07/2024, l'entitat imputada va presentar un escrit en què reconeix la seva responsabilitat en els fets imputats i manifesta la intenció de fer el pagament voluntari avançat de la sanció pecuniària que la persona instructora proposava.

Fets provats

El dia 07/06/2023, Betevé va filmar un reportatge a la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona amb finalitat informativa, en el marc de les proves d'accés a la universitat (PAU).

A partir del segon 00:05 de la filmació, i durant dos segons més, apareix una seqüència d'imatges en què es visualitza el DNI (cantó anvers del document) de la denunciant. Com a mínim, s'hi poden veure el número de DNI i la seva signatura manuscrita.

En la mateixa data, 07/06/2023, Betevé va difondre la filmació amb les imatges de les dades personals de la denunciant allà contingudes a través de la televisió, de les seves xarxes socials i del seu lloc web. Les imatges es van difondre, concretament:

1. A les 13:30 hores, a través del seu programa informatiu de televisió "BTV notícies migdia".
2. A les 18:36 hores i fins les 23:40 hores aproximadament, a través dels seus comptes d'usuari de les seves xarxes socials Tik Tok, Instagram i Twitter.
3. A les 19:00 hores, a través del seu programa de televisió "Via 15", a quinze canals de televisió locals de la regió metropolitana de Barcelona.
4. A les 19:30 hores, a través del seu programa informatiu de televisió "BTV notícies vespre".
5. Des d'una hora indeterminada fins el dia 08/06/2023 a les 07:00 hores aproximadament, en el lloc web de Betevé.

Fonaments de dret

1. Són d'aplicació a aquest procediment el que preveuen l'LPAC, i l'article 15 del Decret 278/1993, segons el que preveu la DT 2a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.
2. De conformitat amb l'article 85.3 de l'LPAC, tant el reconeixement de responsabilitat com el pagament voluntari avançat de la sanció pecuniària proposada comporten l'aplicació de sengles reduccions del 20% de l'import de la sanció, acumulables entre si. L'efectivitat d'aquestes reduccions està condicionada al desistiment o la renúncia de qualsevol acció o recurs per la via administrativa contra la sanció. Per a ambdós casos, els apartats 1 i 2 de l'article 85 de l'LPAC preveuen la terminació del procediment.

Encara que va presentar al·legacions a l'acord d'iniciació, l'entitat imputada no ha formulat al·legacions a la proposta de resolució, ja que s'ha acollit a les dues opcions per reduir l'import de la sanció. Tot i això, es considera oportú reiterar a continuació el més rellevant de la resposta motivada que la persona instructora va donar a les al·legacions davant l'acord d'iniciació.

"2.1. Sobre la naturalesa jurídica de Betevé i l'aplicació del règim de l'article 77 de l'LOPDGDD.

L'entitat imputada al·lega que li és d'aplicació el règim jurídic previst a l'article 77.1 de l'LOPDGDD. Seguidament, enumera les entitats del sector públic a les que li són d'aplicació aquest règim i manifesta que Betevé és “un ens del sector públic absolutament instrumental d'una Administració local on la seva única raó de ser és la prestació del servei públic de televisió local a Barcelona” i que, per tant, “no és pot més que arribar a la conclusió que no existeix cap diferència entre ICB, i la llista d'entitats recollides a l'art. 77.1 LOPDGDD atesa la seva plena i absoluta orientació a la satisfacció de l'interès general mitjançant la prestació del servei públic de televisió local a Barcelona, de titularitat municipal.”

En base a això, considera que l'enumeració de l'article 77.1 de l'LOPDGDD no té caràcter numerus clausus, i que no pot fer una “aplicació literal i automàtica” sinó que s'ha d'interpretar de manera teleològica.

Respecte d'això, cal ressaltar que l'entitat imputada no ha assenyalat cap de les lletres de l'article 77.1 de l'LOPDGDD en què considera que s'encabeix, sinó que únicament, fa una menció genèrica manifestar que es tracta d'un ens absolutament instrumental d'una administració local. Per tal de determinar si l'entitat imputada s'encabeix en el mencionat precepte, cal analitzar-ne la seva naturalesa jurídica, prevista en el Reglament d'organització i funcionament del servei públic de televisió local de Barcelona, citat per aquella en el seu escrit d'al·legacions. En concret, l'article 3.1, relatiu a la “Definició de la forma organitzativa per a la gestió directa del servei públic de televisió a la ciutat de Barcelona” preveu el següent:

“1. En la línia dels Acords del Plenari de l'Ajuntament de Barcelona de dates 21 de juliol i 6 d'octubre de 1995 i 20 de desembre de 1996 i de conformitat amb la legislació local, la gestió directa del servei públic de televisió local per ones terrestres i els seus serveis electrònics associats serà assumida per una entitat gestora municipal, amb subjecció al que disposin els seus estatuts socials i la normativa aplicable, en particular a la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de Comunicació Audiovisual de Catalunya.”

Al seu torn, en l'article 1 dels Estatuts de l'entitat imputada, diu (la negreta és de l'APDCAT):

“La Societat s'anomena ‘Informació i Comunicació de Barcelona S.A., Societat Privada Municipal’ i **té naturalesa jurídica privada municipal i unipersonal** del soci únic, l'Excm. Ajuntament de Barcelona.”

És a dir, es tracta d'una entitat què, tot i que és d'un soci únic, públic, com és l'ajuntament de Barcelona, és de naturalesa privada. Així les coses, tot i que presta un servei públic, segons l'article 2 dels seus estatuts (“constitueix l'objecte de la societat la prestació i gestió directa dels serveis de comunicació audiovisual de ràdio i televisió de titularitat municipal, així com la posada a disposició del públic de continguts audiovisuals o de transmissió de dades, siguin quines siguin la forma de distribució, emissió o comunicació pública i la tecnologia emprades”), aquesta finalitat no comporta que li sigui d'aplicació l'article 77.1 de l'LOPDGDD.

El mencionat precepte no contempla les empreses que presten serveis públics. En aquest sentit, cal ressaltar que la voluntat del legislador és la de determinar el règim

aplicable a determinades categories de responsables del tractament específicament previstes. Així, en l'apartat primer, diu textualment, “el règim que estableix aquest article és aplicable als tractaments dels quals siguin responsables o encarregats: (...)” i seguidament, enumera un llistat de responsables (des de la lletra a fins a la k), sense que existeixi un darrer apartat en què es prevegi que altres entitats, diferents a les enumerades, pugui optar per aquest règim especial. En definitiva, no preveu un llistat numerus apertures, tal i com pretén l'entitat imputada.

Pels anteriors motius, aquesta al·legació no pot reeixir.

2.2. Sobre la vulneració del principi d'actes propis i confiança legítima.

L'entitat imputada manifesta que els fets objecte d'aquest procediment sancionador van ser oportunament notificats a l'APDCAT, dins del termini de 72 hores, d'acord amb l'article 33 de l'RGPD, i abans que la persona afectada presentés la seva denúncia. Seguidament, recalca que l'APDCAT va arxivar la violació de seguretat en base a que (la negreta és de l'APDCAT): “(i) Que Betevé **va complir de forma adequada l'obligació de notificar la bretxa de seguretat** de les dades a l'Autoritat; (ii) que va prendre mesures per solucionar l'incident, limitar-ne els riscos i evitar que es tornés a produir, i (iii) que pel que fa a la comunicació a les persones afectades, es va acreditar que **va ser la pròpia reclamant (a través de la seva mare) la que va alertar la bretxa** i també s'ha acreditat que es van mantenir informades tant a la mare com a la reclamant major d'edat sobre les actuacions realitzades amb l'incident.”

En base a això, afirma que l'APDCAT “va descartar iniciar cap expedient sancionador, en tant que titular de la potestat sancionadora d'acord amb el previst a l'article 6 del Decret 78/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat.” I que, aquesta actuació va generar “una confiança legítima en aquesta part en el sentit que pels motius exposats ICB havia actuat correctament i diligentment.” Així, addueix que es tracta d'un canvi de criteri, derivat de la denuncia presentada per la reclamant, i sense que s'hagi produït cap més novetat en els fets i circumstàncies que els que ja es coneixien “quan va decidir no iniciar cap expedient sancionador.”

En primer lloc cal esclarir que, durant la tramitació de la violació de seguretat, en cap de les actuacions tramitades, l'APDCAT ha manifestat la falta d'infracció ni la decisió de no iniciar un procediment sancionador. Dit això, sobre el fet que l'entitat notifiqui una violació de seguretat, això no suposa la exoneració de la responsabilitat. L'article 33 de l'RGPD recull textualment “En caso de violación de la Seguridad de los datos personales, el responsable del tratamiento la notificará a la autoridad de control competente de conformidad con el artículo 55 sin dilación indebida y, de ser posible, a más tardar 72 horas después de que haya tenido constancia de ella, a menos que sea improbable que dicha violación de la Seguridad constituya un riesgo para los derechos y las libertades de las personas físicas.” Independentment del compliment d'aquesta obligació per part del responsable del tractament, i de què l'autoritat de control tramiti la notificació de violació de seguretat, això no impedeix que, en base a la presentació de la denúncia, l'Autoritat està obligada a obrir una investigació i si veu suficients elements per considerar que un fet constitueix una infracció de la

normativa de protecció de dades ha d'iniciar un expedient sancionador. En efecte, aquest procediment no s'inicia pel fet que la denunciant hagi estat víctima d'una violació de seguretat; sinó que la imputació que aquí s'aborda deriva dels fets provats en la fase d'investigació prèvia.

Es a dir, no es pot concloure que pel fet que les entitats responsables de tractament donin compliment a l'article 33 de l'RGPD i notifiquin una violació de seguretat de les dades personals, el compliment d'aquesta obligació comportarà l'exoneració de responsabilitat respecte de fets constitutius d'infracció.

Exposat tot l'anterior, no es pot estimar aquesta al·legació. Si bé, cal tenir en compte que el fet de posar en coneixement de l'autoritat de control una violació de seguretat de les dades comporta que entri en joc la possible aplicació de la circumstància atenuant prevista a l'article 83.2.h de l'RGPD ("la forma en que la autoridad de control tuvo conocimiento de la infracción, en particular si el responsable o el encargado notificó la infracción y, en tal caso, en qué medida"), la qual serà tinguda en compte en aquest cas als efectes d'atenuar l'import de la sanció econòmica.

2.3. Sobre el compliment normatiu i mesures tècniques i organitzatives en l'elaboració de vídeos informatius.

L'entitat imputada al·lega que amb anterioritat al moment en què va tenir lloc la notificació de la violació de seguretat, ja disposava de mesures tècniques i organitzatives eficaces que s'apliquen als procediments de filmació de vídeos informatius. En aquest sentit, aporta un document anomenat "programa de compliment de protecció de dades" el qual té per objecte "desenvolupar els processos i les activitats necessàries per donar compliment a la normativa de protecció de dades." Així mateix, aporta una "guia de l'usuari RGPD" en la qual també es preveuen una sèrie de qüestions encaminades a donar compliment a la normativa. Per últim, fa menció de la formació al seu personal i ressalta un document anomenat "Formació i informació als treballadors" elaborat per l'àrea de seguretat de Betevé i validat pel delegat de protecció de dades de l'entitat.

Pel que fa a les gravacions que realitza l'entitat per l'elaboració de reportatges, com en el cas que ens ocupa, manifesta que totes les persones treballadores segueixen una sèrie d'instruccions als efectes de garantir la confidencialitat de les dades durant el procés de gravació. Per acreditar-ho, aporta un document en què s'inclouen diverses instruccions. Seguidament, explica que atès que es poden gravar dades de tipus personal, abans de publicar les imatges, els editors verifiquen les imatges, per tal de prescindir de les parts que mostren dades personals, o en tot cas difuminar-les i, per últim, la directora d'informatius ho verifica.

Doncs bé, el cert és que malgrat totes les mesures previstes, es van difondre unes imatges amb les dades personals de la denunciant. Per tant, com sigui que es revisen les gravacions prèvia publicació i difusió, en el cas que ens ocupa, ha quedat provat que no es va seguir el protocol estipulat per l'entitat.

2.4. Sobre les mesures correctores aplicades i el disseny de noves mesures.

L'entitat ressalta que a la notificació de la violació de seguretat va preveure les mesures correctores a aplicar i que l'APDCAT va reconèixer que havia pres mesures adients per a solucionar l'incident. Aquestes mesures són: la retirada del vídeo de manera immediata; la publicació de la imatge controvertida de forma difuminada; l'ordre de retirada i eliminació del contingut controvertit a totes les entitats vinculades a Betevé; diverses comunicacions amb l'afectada per mantenir-la informada; el contacte amb els diversos titulars de les xarxes socials en què es va publicar el vídeo per evitar que es tornés a publicar per part d'usuaris que l'haguessin pogut descarregar; i, per últim, la iniciació d'una auditoria en protecció de dades per tal de verificar el compliment de la normativa i, en el seu cas, rebre les recomanacions necessàries per millorar el seu nivell de compliment. Per tal d'acreditar aquest darrer extrem, aportava una còpia del contracte i certificat emès per l'entitat proveïdora del servei d'auditoria.

Així mateix, apunta l'adopció de noves mesures implementades, com la planificació d'una formació de protecció de dades, amb l'objectiu d'informar i conscienciar a les persones treballadores de l'entitat; alertar periòdicament a les persones treballadores sobre els protocols de Betevé mitjançant l'enviament de recordatoris; i un mecanisme de doble verificació dels vídeos, com a mesura de seguretat addicional, abans de la seva publicació als mitjans de comunicació de Betevé.

Respecte de totes aquestes mesures, si bé aquesta Autoritat valora positivament la seva previsió i les mateixes seran tingudes en compte a l'hora de graduar l'import de la sanció econòmica, el cert és que l'entitat imputada va difondre les dades personals de la denunciant en diversos mitjans de comunicació; sense dur a terme la prèvia verificació del contingut de la gravació. Per dit motiu, tot i que l'entitat ha mostrat una actitud proactiva pel compliment de la normativa de protecció de dades, això no desvirtua el fet imputat, ni tampoc la seva qualificació jurídica consistent en la vulneració del principi de confidencialitat.

2.5. Sobre l'obligació de mitjans i no de resultats.

L'entitat imputada fa al·lusió a la sentència del Tribunal Suprem núm. 543/2022, de la Sala Contencions administrativa, de 22 de febrer de 2022, sobre el compliment de l'RGPD, i en la qual es resol que "només és exigible als responsables i encarregats del tractament l'establiment de mesures tècnicament adequades i implantar-les i utilitzar-les amb una diligència raonable per entendre que s'han adoptat les mesures necessàries per garantir el compliment de la normativa de protecció de dades." És a dir, que només cal exigir obligacions de mitjans i no de resultat, i que no es pot exigir a les entitats que les mesures tècniques i organitzatives en matèria de protecció de dades siguin "infal·libles" atès que la inexistència de risc no és possible, tenint en compte que sempre pot haver-hi un error humà.

En base a això, considera que l'entitat municipal disposava de mesures raonables, necessàries i adequades que estan al seu abast, amb la diligència raonable, per donar compliment a la normativa de protecció de dades.

En aquest punt, convé esclarir que, malgrat les mesures adoptades per l'entitat, aquestes no van ser suficients o, si més no, efectives, per evitar la conculcació del

principi de confidencialitat. Així, malgrat l'obligació d'adoptar mesures que constitueix una obligació de mitjans, i no de resultats, el cert és que l'article 32.1 exigeix que s'adoptin i defineixin mesures tècniques adequades i que s'implementin amb una **diligència raonable**. En el nostre cas, al tractar-se d'una activitat consistent en posar a disposició del públic els continguts audiovisuals que conformen les notícies de l'actualitat, s'ha de concloure que els tècnics de l'entitat que van dur a terme la filmació no van aplicar la mencionada "diligència raonable" al captar les dades d'un document d'identitat; així com tampoc la va tenir el personal d'edició que, segons l'entitat imputada, "abans de publicar les imatges, primer els editors verifiquen les imatges, per tal de prescindir de les parts que mostren dades personals, o en tot cas difuminar-les", ni tampoc es va tenir en compte per part de la directora d'informatius, qui tenia que realitzar la verificació definitiva de la filmació abans de la seva difusió, segons l'exposat en l'al·legació 2 del seu escrit.

Així les coses, tenint en compte que el contingut de la filmació comportava la difusió d'una imatge que contenia dades personals en diversos canals de comunicació (televisió i xarxes socials) i que van fallar totes les mesures de seguretat previstes, no es pot considerar que l'entitat actues amb la diligència raonable exigible.

2.6. Sobre la vulneració del principi de confidencialitat.

En el cas que ens ocupa, l'entitat posa de manifest que únicament eren visibles la signatura manuscrita de la interessada i el número del document d'identitat. Considera que, "la possibilitat de poder determinar aquesta dada personal [el número de DNI] amb les imatges que es mostren al vídeo no deixen de ser una mera i hipotètica possibilitat, la qual no és suficient com per considerar a la reclamant com una persona identificada o identificable en els termes de l'RGPD tenint en compte les imatges que es van difondre."

Pel que fa a la signatura, manifesta que a les imatges publicades únicament es pot visualitzar "un tipus de signatura comú, sense suficients característiques i identitat pròpia que permetin fer-la identificable entre un grup de signatures similars." Així mateix, manifesta que el fet que la pròpia interessada es va adonar que es podien visualitzar les seves dades es degut a que "era ella mateixa qui sortia en pantalla, però la probabilitat que algú altre es fixés en tant detall, tenint en compte també que es tractava d'una notícia i que el tràfic a les xarxes socials de Betevé no és tant alt, fa que el risc que es vegi perjudicada la seva intimitat és menor."

Doncs bé, respecte d'aquest extrem cal ressaltar que en el minut 0:05 de la filmació denunciada, i durant els 2 segons següents, es visualitza perfectament el número de DNI i la signatura manuscrita de l'afectada. Tan sols es requereix interrompre la filmació per visualitzar les dades personals contingudes. Aquesta visualització no requereix de cap mesura tècnica específica fora de l'abast de l'espectador. Per tant, tenint en compte que aquest vídeo es va publicar a les xarxes socials i a diversos canals de televisió, i que podria haver-se descarregat per part del públic, tal i com reconeix l'entitat imputada en el seu escrit d'al·legacions (al·legació quarta, apartat 3), no hi ha cap dubte que la informació era accessible i visible i que, per tant, es va conculcar el principi de confidencialitat.

2.7. Sobre els danys i perjudicis en el seu cas ocasionats i acreditats.

L'entitat considera que no s'ha produït cap impacte negatiu ni s'ha materialitzat cap dels danys ni perjudicis que podrien haver-se originat com a conseqüència de l'aparició de l'anvers del document d'identitat al vídeo que va publicar.

En aquest punt, convé reiterar l'antecedent 2.h en què es ressalten els danys i perjudicis manifestats per la denunciant, consistent en "un impacto negativo permanente sobre mi legítimo derecho a la intimidad" i que, a més, implica una exposició de la seva persona i la possibilitat de ser víctima de frauds i altres conductes irregulars que es puguin realitzar amb les seves dades personals."

I es que, en efecte, malgrat com diu l'entitat "la reclamant tampoc ha pogut concretar ni especificar quins danys o perjudicis se li han pogut causar o ocasionar arrel de l'incident", el cert és que, els efectes negatius que se'n puguin derivar del fet controvertit no són automàtics. Al contrari, el fet d'haver exposat al públic unes dades personals podria comportar que es produïssin perjudicis no immediats, com per exemple, per causa d'un possible ús il·legítim de les dades per part d'una tercera persona.

Per dita raó, tot i que en el moment en què es va presentar la denúncia, no es va acreditar l'existència de cap dany i/o perjudici concret, s'ha de tenir en compte que la persona denunciant no és part en aquest procediment sancionador, per tant, no es pot confirmar l'existència o no de danys i/o perjudicis per part seva durant la tramitació del present procediment sancionador. A més, l'entitat imputada tampoc ha aportat cap element de prova que acrediti la inexistència d'aquells. Dit això, convé citar l'apartat I del preàmbul de l'LOPDGDD que diu: "El Tribunal Constitucional va assenyalar en la Sentència 94/1998, de 4 de maig, que ens trobem davant d'un dret fonamental a la protecció de dades pel qual es garanteix a la persona el control sobre les seves dades, qualsevol dades personals, i sobre el seu ús i destinació, per evitar el tràfic il·lícit d'aquestes o lesiu per a la dignitat i els drets dels afectats; d'aquesta manera, el dret a la protecció de dades es configura com una facultat del ciutadà per oposar-se al fet que determinades dades personals s'usin per a finalitats diferents a aquella que en va justificar l'obtenció. Per la seva banda, en la Sentència 292/2000, de 30 de novembre, el considera com un dret autònom i independent que consisteix en un poder de disposició i de control sobre les dades personals que faculta la persona per decidir quines d'aquestes dades vol proporcionar a un tercer, sigui l'Estat o un particular, o quines pot aquest tercer obtenir, i que també permet a l'individu saber qui posseeix aquestes dades personals i per a què, amb la possibilitat d'oposar-se a aquesta possessió o ús."

Per tant, podem afirmar que, malgrat no consti acreditada l'existència o no de danys específics atès que l'afectat no ha tingut audiència en aquest procediment, el fet d'haver posat les dades personals a l'abast del públic en diversos mitjans de comunicació, per definició, comporta un perjudici inherent degut a la falta de control sobre les dades personals. (...)"

2. En relació amb els fets descrits al punt 1r dels fets provats, relatiu al principi de confidencialitat, cal acudir a l'article 5.1.f de l'RGPD, que preveu el següent:

“1. Los datos personales serán: (...)

f) tratados de tal manera que se garantice una seguridad adecuada de los datos personales, incluida la protección contra el tratamiento no autorizado o ilícito y contra su pérdida, destrucción o daño accidental, mediante la aplicación de medidas técnicas u organizativas apropiadas («integridad y confidencialidad».)”

Aquest principi d'integritat i confidencialitat previst per l'RGPD s'ha de complementar amb el deure de confidencialitat recollit a l'article 5 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), el qual estableix:

“Article 5. Deure de confidencialitat.

1. Els responsables i encarregats del tractament de dades així com totes les persones que intervinguin en qualsevol fase d'aquest estan subjectes al deure de confidencialitat a què es refereix l'article 5.1.f) del Reglament (UE) 2016/679.

2. L'obligació general que assenyalava l'apartat anterior és complementària dels deures de secret professional de conformitat amb la normativa aplicable.

3. Les obligacions que estableixen els apartats anteriors es mantenen encara que hagi finalitzat la relació de l'obligat amb el responsable o encarregat del tractament.”

Durant la tramitació d'aquest procediment s'ha acreditat el fet descrit al punt 1r de l'apartat de fets provats, que es considera constitutiu de la infracció prevista a l'article 83.5.a de l'RGPD, que tipifica la vulneració dels “principios básicos para el tratamiento” entre els quals s'encabeix el principi de confidencialitat.

La conducta que aquí s'aborda s'ha recollit com a infracció molt greu a l'article 72.1.i de l'LOPDGDD, de la manera següent:

“La vulneració del principi de confidencialitat que estableix l'article 5 d'aquesta llei orgànica.”

3. En no encabir-se Betevé en cap dels subjectes previstos a l'article 77.1 de l'LOPDGDD, resulta d'aplicació el règim sancionador general previst a l'article 83 de l'RGPD.

En aquest supòsit, escau descartar la possibilitat de substituir la sanció de multa per la d'amonestació prevista a l'article 58.2.b de l'RGPD, tal com sol·licita l'entitat imputada, atès que Betevé hauria d'haver gestionat adequadament els vídeos que transmet per canals de comunicació a l'abast del públic; com a empresa dedicada al sector audiovisual, té el deure de vetllar perquè les difusions de continguts s'adeqüin a la normativa vigent. Un cop descartada aquesta possibilitat, correspon determinar la quantia de la multa administrativa que escau imposar un cop analitzades les circumstàncies del cas; l'escrit d'al·legacions de l'entitat; i les circumstàncies atenuants i agreujants.

La infracció que s'imputa en aquest procediment està tipificada a l'article 83.5 de l'RGPD, que preveu una sanció de multa administrativa de 20.000.000 d'euros com a màxim o, si

es tracta d'una empresa, d'una quantia equivalent al 4% com a màxim del volum de negoci total anual global de l'exercici financer anterior. Respecte del límit màxim de la sanció, tal com estableix l'RGPD, cal optar pel de major quantia.

L'article 83.2 de l'RGPD determina el següent, quant a la graduació de la quantia de la multa administrativa:

“2. Las multas administrativas se impondrán, en función de las circunstancias de cada caso individual, a título adicional o sustitutivo de las medidas contempladas en el artículo 58, apartado 2, letras a) a h) y j). Al decidir la imposición de una multa administrativa y su cuantía en cada caso individual se tendrá debidamente en cuenta:

- a) la naturaleza, gravedad y duración de la infracción, teniendo en cuenta la naturaleza, alcance o propósito de la operación de tratamiento de que se trate así como el número de interesados afectados y el nivel de los daños y perjuicios que hayan sufrido;
- b) la intencionalidad o negligencia en la infracción;
- c) cualquier medida tomada por el responsable o encargado del tratamiento para paliar los daños y perjuicios sufridos por los interesados;
- d) el grado de responsabilidad del responsable o del encargado del tratamiento, habida cuenta de las medidas técnicas u organizativas que hayan aplicado en virtud de los artículos 25 y 32;
- e) toda infracción anterior cometida por el responsable o el encargado del tratamiento;
- f) el grado de cooperación con la autoridad de control con el fin de poner remedio a la infracción y mitigar los posibles efectos adversos de la infracción;
- g) las categorías de los datos de carácter personal afectados por la infracción;
- h) la forma en que la autoridad de control tuvo conocimiento de la infracción, en particular si el responsable o el encargado notificó la infracción y, en tal caso, en qué medida;
- i) cuando las medidas indicadas en el artículo 58, apartado 2, hayan sido ordenadas previamente contra el responsable o el encargado de que se trate en relación con el mismo asunto, el cumplimiento de dichas medidas;
- j) la adhesión a códigos de conducta en virtud del artículo 40 o a mecanismos de certificación aprobados con arreglo al artículo 42, y
- k) cualquier otro factor agravante o atenuante aplicable a las circunstancias del caso, como los beneficios financieros obtenidos o las pérdidas evitadas, directa o indirectamente, a través de la infracción.”

Al seu torn, l'article 76.2 de l'LOPDGDD disposa que, a banda dels criteris establerts a l'article 83.2 de l'RGPD, també es poden tenir en compte els següents:

- “a) El caràcter continuat de la infracció.
- b) La vinculació de l'activitat de l'infractor amb la pràctica de tractaments de dades personals.
- c) Els beneficis obtinguts com a conseqüència de la comissió de la infracció.
- d) La possibilitat que la conducta de l'afectat hagi pogut induir a la comissió de la infracció.

- e) L'existència d'un procés de fusió per absorció posterior a la comissió de la infracció, que no es pot imputar a l'entitat absorbent.
- f) L'afectació als drets dels menors.
- g) Disposar, quan no sigui obligatori, d'un delegat de protecció de dades.
- h) La submissió per part del responsable o encarregat, amb caràcter voluntari, a mecanismes de resolució alternativa de conflictes, en els supòsits en què hi hagi controvèrsies entre aquells i qualsevol interessat.”

Doncs bé, per tal de determinar l'import de partida per calcular la sanció econòmica a imposar a l'entitat imputada, s'ha tingut en compte el caràcter de la infracció –és a dir, si es tracta d'una infracció lleu, greu o molt greu- i el nombre de persones afectades per la infracció, així com el volum de negoci de l'entitat imputada, entre d'altres circumstàncies concurrents en aquest cas.

Pel que fa al volum de negoci, s'ha tingut en compte la informació que consta al portal de transparència de l'entitat imputada, en el qual hi apareix publicat l'informe d'auditoria dels comptes anuals de l'exercici corresponent a l'any 2022, que conclou que “l'import net de la xifra de negocis” és **850.244,19 euros**. En aquest punt, convé destacar que el Tribunal de Justícia de la Unió Europea ha establert que el volum de negoci d'una empresa pot constituir una indicació de la dimensió i de la seva potència econòmica (*vid.* assumptes T-25/06 Alliance One International, Inc./Comissió Europea). Tanmateix, aquest no és l'únic indicador per determinar la quantitat d'una sanció, atès que també cal examinar-ne exhaustivament l'efectivitat, el caràcter dissuasiu i la proporcionalitat, segons el que preveu l'article 29 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

Tal com s'ha avançat, conforme a l'article 83.5 de l'RGPD, la quantitat màxima de la sanció per la infracció que s'imputa és de 20.000.000 d'euros o d'una quantia equivalent al 4% del volum de negoci total anual global, i cal optar per la de més quantia. En aquest cas, tenint en compte que el 4% del volum de negoci de **850.244,19 euros representa 34.009.76 euros**, aquest seria el primer paràmetre de referència; això no obstant, l'RGPD precisa que s'ha d'establir com a màxim la de major quantia, cosa que suposa que la quantitat màxima que aquesta Autoritat podria imposar a l'entitat imputada per la infracció que s'imputa no pot superar els 20 milions d'euros.

Una vegada establert el topall màxim de la quantitat de la sanció econòmica que correspon imposar pel fet il·lícit comès, escau evidenciar que l'Autoritat fixarà l'import de la sanció tenint en compte les circumstàncies relacionades amb la conducta il·lícita i la seva tipificació.

D'acord amb l'exposat, la imposició d'una multa econòmica no és el resultat d'un mer càlcul matemàtic, sinó d'una àmplia valoració dels elements concrets de cada cas. Dit això, correspon determinar la sanció econòmica que escau imposar per la infracció comesa.

Per fer-ho, s'ha tingut en compte que la qualificació de la infracció és molt greu; el nombre de persones afectades, que en aquest cas és una (la denunciante); i el volum de negoci de l'entitat imputada. En base a aquests factors, sense aplicar-hi les circumstàncies atenuants i agreujants, l'import de partida de la sanció és de 20.000

euros, cosa que suposa ubicar-se en la franja baixa de les quanties abans referenciades, fins i tot si partíssim de la quantia relativa al 4% del volum de negoci.

Un cop establerta la xifra anterior, tot seguit s'exposen els elements que modulen la quantitat de la sanció econòmica.

Com a criteris atenuants, de les invocades per l'entitat imputada hi concorren les set causes següents:

- La immediata actuació per part de l'entitat que, un cop va rebre la trucada de la denunciante, el 7/06/2023, va adoptar mesures per pal·liar els danys i perjudicis que ha sofert la interessada (art. 83.2.c RGPD).
- La forma en què aquesta Autoritat va tenir coneixement de la infracció; en particular, mitjançant la notificació de la violació de seguretat per part del responsable del tractament (art. 83.2.h RGPD).
- La categoria de les dades personals afectades per la infracció; no es té constància que afectés a categories especials de dades (art. 83.2.g RGPD).
- Les dades no afecten menors d'edat (art. 83.2.k RGPD i art. 76.2.f LOPDGDD).
- No consta que s'hagin obtingut beneficis a conseqüència de la comissió de la infracció (art. 83.2.k RGPD i art. 76.2.c LOPDGDD).
- La manca d'intencionalitat en la infracció (art. 83.2.b RGPD).
- El grau de cooperació amb l'autoritat de control, amb la finalitat de posar remei a la infracció i mitigació de possibles efectes adversos de la infracció (art. 83.2.f RGPD).

Cadascuna de les set causes exposades es considera que tenen el mateix valor. Per tant, cadascuna atenua l'import de partida de la sanció en **2.000 euros**. Per tant, en base a les set causes exposades, **l'import resultant de la sanció és de 6.000 euros**.

Algunes altres de les circumstàncies invocades per Betevé no es poden tenir en consideració com a atenuants, si bé tampoc es tindran en compte com agreujants. Aquestes circumstàncies són les següents:

- La naturalesa, la gravetat i la durada de la infracció (art. 83.2.a RGPD). Malgrat que es tracti d'una única persona afectada, el fet d'haver difós les dades del seu document de identitat a través de diversos canals de televisió i xarxes socials comporta un fet que no es pot tenir en compte per atenuar l'import de la sanció.
- Tota infracció anterior comesa pel responsable de tractament (art. 83.2.e RGPD). Aquesta circumstància no es pot tenir en compte com a circumstància atenuant, ja que complir amb les seves obligacions és una obligació de les entitats subjectes a la normativa de protecció de dades.
- El caràcter continuat de la infracció (art. 83.2.k RGPD i 76.2.a LOPDGDD). En el cas que ens ocupa, el fet d'haver mantingut publicada la informació en mitjans de

comunicació, com la televisió i les xarxes socials, durant diferents hores del dia 07/06/2023 comporta un efecte difusiu que no es pot tenir en compte com a circumstància atenuant. Tot i això, atès que el vídeo es va retirar immediatament, tampoc es tindrà en compte com a agreujant.

- La vinculació de l'activitat de l'infractor amb la realització de tractaments de dades personals (art. 76.2.b LOPDGDD). Aquesta circumstància no es pot tenir en compte, atès que l'activitat que té per objecte l'entitat implica el tractament de dades personals.

Per últim, escau determinar que en el cas que ens ocupa no hi concorre cap circumstància agreujant.

4. D'altra banda, de conformitat amb l'article 85.3 de l'LPAC i tal com s'avançava a l'acord d'iniciació, si abans de la resolució del procediment sancionador l'entitat imputada reconeix la seva responsabilitat o fa el pagament voluntari de la sanció pecuniària, escau aplicar una reducció del 20% sobre l'import de la sanció provisionalment quantificada. Si hi concorren els dos casos esmentats, la reducció s'aplica de forma acumulada (40%).

Com s'ha avançat, l'efectivitat d'aquestes reduccions està condicionada al desistiment o la renúncia de qualsevol acció o recurs per la via administrativa contra la sanció (art. 85.3 LPAC, *in fine*).

Tal com s'ha indicat en els antecedents, en data 17/07/2024 l'entitat imputada ha abonat per avançat tres mil sis centes euros (3.600 euros), corresponents a la quantia de la sanció resultant un cop aplicada la reducció acumulada del 40%. Així mateix, per mitjà d'escrit de 22/07/2024 ha reconegut la seva responsabilitat.

5. Davant la constatació de les infraccions previstes a l'article 83 de l'RGPD en relació amb fitxers o tractaments de titularitat privada, l'article 21.3 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, faculta la directora de l'Autoritat perquè la resolució que declara la infracció estableixi les mesures escaients perquè cessin o se'n corregeixin els efectes.

En aquest cas, no escau requerir cap mesura per cessar o corregir els efectes de la infracció, atès que es tracta d'un fet consumat i puntual.

Resolució

Per tot això, resolc:

1. Imposar a Informació i Comunicació de Barcelona, SA la sanció consistent en una multa de 6.000 euros (sis mil euros), com a responsable d'una infracció prevista a l'article 83.5.a en relació amb l'article 5.1.f, ambdós de l'RGPD.

No cal requerir mesures per corregir els efectes de la infracció, de conformitat amb el que s'ha exposat al fonament de dret cinquè.

2. Declarar que Informació i Comunicació de Barcelona, SA ha fet efectiu el pagament avançat de 3.600 euros (tres mil sis cents euros), que correspon a l'import total de la sanció imposada, un cop aplicat el percentatge de deducció del 40% corresponent a les reduccions previstes a l'article 85 de l'LPAC.
3. Notificar aquesta resolució a Informació i Comunicació de Barcelona, SA.
4. Ordenar que es publiqui aquesta resolució al web de l'Autoritat (apdcat.gencat.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010 i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, amb caràcter potestatiu l'entitat imputada pot interposar un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveuen l'article 123 i següents de la Llei 39/2015. També es pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Si l'entitat imputada manifesta a l'Autoritat la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa, la resolució se suspendrà cautelarment en els termes previstos a l'article 90.3 de l'LPAC.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per defensar els seus interessos.

La directora